

Home Office

Бележка за политики и информация за страна

Иран: християни и лица, сменили религията си и приели християнството

Версия 4.0

Март 2018 г.

Въведение

Тази бележка предоставя информация за страната на произход (ИСП [COI]) и насоки за политиката за лицата, отговарящи за вземане на решения в Министерството на вътрешните работи на Великобритания, по отношение на конкретни видове искове за закрила и за права на човека. Това включва дали иските могат да оправдаят предоставянето на убежище, хуманитарна закрила или временно разрешение за престой и работа и дали в случай на отказ на дадена молба същата е вероятно да бъде удостоверена като „очевидно неоснователна“ по смисъла на раздел 94 от Закона за гражданството, имиграцията и убежището от 2002 г.

Лицата, отговарящи за вземане на решения, трябва да разглеждат молбите на индивидуална основа, като вземат предвид конкретните факти за случаите и всички съответни доказателства, включително: насоките за политиката, съдържащи се в настоящата бележка; наличната информация за страната на произход; всякаква приложима съдебна практика; и насоките за работа по случаи на Министерството на вътрешните работи във връзка със съответните политики.

Информация за страната

Информацията за страна на произход в тази бележка е проучена в съответствие с принципите, изложени в [Общи насоки на ЕС \(Европейски съюз\) за обработка на информация за страна на произход \(ИСП\)](#) и [Насоките на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, Методология на доклади за информация за страна на произход](#), а именно като се вземе предвид нейната уместност, надеждност, точност, обективност, актуалност, прозрачност и проследимост.

Цялата информация се подбира внимателно от сигурни общодостъпни публични източници или е информация, която може да стане публично достъпна. Пълните подробности за публикуването на подкрепящата документация са дадени в бележките под линия. Използването на няколко източника обикновено се прилага, за да се гарантира, че информацията е точна, балансирана и потвърдена и че е предоставена изчерпателна и актуална картина към момента на публикуването.

Информацията се сравнява и се представя в контраст, когато е възможно, за да се предоставят разнообразни мнения и позиции. Включването на източник не представлява одобрение за него и не изразява мнение.

Обратна връзка

Нашата цел е непрекъснато да подобряваме нашите материали. Ето защо, ако искате да коментирате тази бележка, моля, изпратете имейл на [Екипа за политика и информация за страните](#).

Независима консултативна група за информация за страните

Независимата консултативна група за информация за страните (НКГИС [IAGCI]) беше създадена през март 2009 г. от Независимия главен инспектор по границите и имиграцията, за да му даде препоръки относно съдържанието на материалите с информация за страната на произход от Министерството на вътрешните работи. НКГИС приветства обратната връзка относно материалите с ИСП от Министерството на вътрешните работи. НКГИС няма функции по одобряване на материалите, процедурите или правилата на Министерството на вътрешните работи. Може да се свържете с НКГИС на адрес:

Независим главен инспектор по границите и имиграцията,

Екълстън Скуеър [Eccleston Square] № 89, Глоуб Хаус [Globe House], 5-ти етаж, Лондон, SW1V 1PN.
Електронна поща: chiefinspector@icinspector.gsi.gov.uk

Информация за работата на НКГИС и списък на документите за ИСП, които са разгледани от НКГИС, може да бъде намерена на интернет сайта на Независимия главен инспектор на адрес <http://icinspector.independent.gov.uk/country-information-reviews/>

Съдържание

Насоки за политиката	4
1. Въведение	4
1.1 Основание на молби	4
2. Разглеждане на въпроси	4
2.1 Достоверност	4
2.2 Оценка на риска	4
2.3 Защита	6
2.4 Вътрешно преместване	6
2.5 Удостоверяване	6
Информация за страната	7
3. Религия в Иран	7
3.1 Религиозна демография	7
3.2 Правна рамка	7
4. Ограничения за практикуване на християнството	9
4.1 Отношение към християните	9
4.2 Арести на християни	10
4.3 Църкви на етническите малцинства	12
4.4 Евангелски протестантски църкви	14
4.5 Домашни църкви	14
5. Лица, сменили религията си и приели християнството	17
5.1 Отношение	17
5.2 Дейности, които привличат вниманието на властите	19
5.3 Арести на лица, сменили религията си	21
5.4 Отношение на обществото към лицата, сменили религията си	24
6. Отношение от страна на членовете на семейството	25
7. Смяна на религията в чужбина	27
8. Отношение към завърналите се лица	29
Контролна информация за версията	33

Насоки за политиката

Актуализирано на: 22 февруари 2018 г.

1. Въведение

1.1 Основание на искове

1.1.1 Страх от преследване от държавата, защото лицето:

- е християнин; или
- е приело християнството, след като преди това е изповядвало друга религия (или не е изповядвало религия) и/или
- активно се стреми да накара други да приемат християнството.

[Обратно към съдържанието](#)

2. Разглеждане на въпроси

2.1 Достоверност

2.1.1 За информация относно оценката на достоверността, вижте [Инструкция за предоставяне на убежище по темата за Оценка на достоверността и статута на бежанец](#).

2.1.2 Взимашите решения трябва също да проверяват дали е имало предишно заявление за виза за Великобритания или друга форма на временно разрешение. Молбите за убежище, при които е установена връзка с визи, трябва да бъдат проверени преди интервюто за предоставяне на убежище (вж. [Инструкция за предоставяне на убежище по темата за връзка с визи, молби за убежище от кандидати за виза за Обединеното кралство](#)).

2.1.3 Лицата, отговарящи за взимане на решения трябва също да разгледат необходимостта от провеждане на тестове за анализ на езика (вж. [Инструкция за предоставяне на убежище по темата за езиковия анализ](#)).

[Обратно към съдържанието](#)

2.2 Оценка на риска

а. Лица, родени в християнската религия

2.2.1 Конституцията на Иран признава християните, евреите и зороастрийците като защитени религиозни малцинства. Държавата обаче ги дискриминира на основата на религия или убеждения, тъй като всички закони и подзаконови нормативни актове се основават единствено на критериите на шиитския ислям. Много християни изпитват трудности да живеят свободно и открито в Иран. Подобна дискриминация е разпространена в целия Иран (вж. [Църкви на етническите малцинства](#)).

2.2.2 Като цяло нивото на дискриминация, пред което са изправени християните, родени в религията, които не проповядват активно, не е достатъчно сериозно по своята същност и честота, за да представлява преследване или сериозна вреда.

2.2.3 Когато лицето е привлякло вниманието на властите в по-ранен момент заради причини, различни от неговата религия, това в комбинация с религията му може да го изложи на повишен риск. Всеки случай трябва да се разглежда от гледна точка на фактите по него.

б. Евангелски/домашни църкви

2.2.4 Членовете на евангелските/домашни църкви са изложени на тормоз, арест, строго наблюдение и лишаване от свобода от страна на иранските власти (вж. [Евангелски протестантски църкви](#) и [Домашни църкви](#)).

- 2.2.5 Християните, които може да покажат, че в Иран или в Обединеното кралство са практикували дейности по проповядване или склоняване към смяна на религията и продължат да ги осъществяват при завръщането си в Иран поради принадлежността си към евангелските църкви или носят публично знаци за своята религия, като разпятие, поставено на видно място, ще привлекат по неблагоприятен начин вниманието на властите върху завръщането си в Иран и ще бъдат изложени на риск от преследване.
- С. Лица, сменили религията си и приели християнството**
- 2.2.6 Християни, които преди са изповядвали исляма и са сменили религията си, са възприемани като извършили вероотстъпничество - престъпно деяние в Иран. Законът на шариата не позволява смяната на исляма с друга религия и не е възможно човек да смени своята религиозна принадлежност в личните си документи. Има съобщения за някои лица, сменили религията си и приели християнството (а понякога и членове на техните семейства), претърпели физически атаки, тормоз, заплахи, наблюдение, арест, задържане, както и изтезания и малтретиране при задържане (вж. [Лица, сменили религията си и приели християнството](#)).
- 2.2.7 В делото за насоки за страната на [СЗ и ДжМ \[SZ and JM\] \(християни - потвърдено при ФС\) насоки за страна Иран \[2008\] UKAIT 00082](#) (изслушване, проведено на 13 -15 май 2008 г. и решение, обнародвано на 12 ноември 2008 г.) Върховният трибунал приема, че условията за лица, сменили религията си в църквите, основани на причастие, могат да бъдат такива, че на базата на разумни аргументи не може да се очаква лицата да се върнат в Иран (параграф 145). Що се отнася до „обикновените“ лица, сменили религията си (т.е. тези, които не са активни проповядващи), Съдът реши, че има риск, но не и реален риск от сериозна вреда, ако се върнат в Иран (параграф 148).
- 2.2.8 Въпреки че това дело за насоки за страната е било разгледано преди повече от 9 години, наличните доказателства за страната показват, че констатациите остават валидни.
- 2.2.9 В делото [А. срещу Швейцария](#), ЕСПЧ потвърждава, че лица, сменили религията си, които не са привлекли вниманието на властите, включително по причини, различни от тяхната смяна на религията, и които са упражнявали своята вяра дискретно, не са изправени пред реален риск от малтретиране при завръщането си. В параграф 29 от решението ЕСПЧ се позовава на Бележка за държавна политика и информация от февруари 2017 г., за да предостави информация за техния подход. Тази позиция е подобна на тази на Швейцария (както и на Швеция и Нидерландия) и се разглежда от техните национални съдилища.
- 2.2.10 Тези, които са изповядвали исляма и са сменили религията си и чиято смяна на религията е вероятно да привлече вниманието на властите в Иран (включително чрез дейности по проповядване и склоняване или които преди това са привлекли по неблагоприятен начин вниманието на властите по други причини), са изложени на реален риск от преследване при връщането си (вж. [Дейности, които привличат вниманието на властите](#)).
- 2.2.11 Някои източници предполагат, че лице, което е приело християнството в чужбина и се е върнало в Иран, би било изложено на риск само ако преди това властите са проявили интерес към неговата дейност в Иран или ако лицето, сменило религията си, се занимава с дейности по проповядване и склоняване (вж. [Отношение към тези, които се завръщат Иран, които са сменили религията си в чужбина](#)).
- 2.2.12 Лицата, които се връщат в Иран, след като са сменили религията си в чужбина и не се стремят активно да разпространяват християнството и тези, които считат религията си за личен въпрос и не търсят публично изразяване на религията си, могат да продължат да практикуват християнството дискретно.
- 2.2.13 В случаите, когато лицето е дискретно по отношение на своята религия при връщането си, причините за подобна преценка трябва да бъдат разгледани в светлината на делото [ХДж \[НД\] \(Иран\)](#).

Вземащите решения трябва да вземат предвид начина, по който лицето е практикувало своята религия, докато е било в Обединеното кралство. Не трябва да се очаква едно лице да крие религията си, смяната на религията си или дейностите си, свързани със смяната на религията от други лица, ако то не е склонно да го прави. Ако обаче лицето крие религията си или религиозната си дейност поради причини, различни от страх от преследване, лицето няма да има основание да претендира за международна закрила. Всеки случай трябва да се разглежда от гледна точка на фактите по него.

[Обратно към съдържанието](#)

2.3 Закрила

2.3.1 Тъй като лицето се страхува от преследване от страна на държавата, то няма да може да се възползва от защитата на властите.

2.3.2 За допълнителни насоки за оценка на наличието на държавна защита вижте [Инструкция за убежище за оценка на достоверността и статута на бежанец](#).

[Обратно към съдържанието](#)

2.4 Вътрешно преместване

2.4.1 Тъй като лицето се страхува от преследване от страна на държавата, в повечето случаи то няма да може да се премести, за да избегне този риск.

2.4.2 В съответствие с констатациите в делото [AS \(Иран\) срещу Министъра на вътрешните работи \[2017\] EWCA Civ 1539 \(12 октомври 2017 г.\)](#) когато дадено лице не се стреми активно да подтиква към смяна на религията и смята, че религията е личен въпрос, вътрешното преместване в област, където лицето не е известно като лице, сменило религията си, може да бъде опция. Всеки случай трябва да се разглежда от гледна точка на фактите по него.

2.4.3 За допълнителни указания относно вътрешното преместване и факторите, които трябва да бъдат разгледани, вж. [Инструкция за убежище за оценка на достоверността и статута на бежанец](#).

[Обратно към съдържанието](#)

2.5 Удостоверяване

2.5.1 Когато дадена молба бъде отхвърлена, малко вероятно е да е възможно да бъде удостоверена като „очевидно неоснователна“ съгласно раздел 94 от Закона за гражданството, имиграцията и убежището от 2002 г.

2.5.2 За допълнителни указания относно удостоверяването, вижте [Удостоверяване на защита и Молби за права на човека съгласно раздел 94 от Закона за гражданството, имиграцията и убежището от 2002 г. \(очевидно неоснователни твърдения\)](#).

[Обратно към съдържанието](#)

Информация за страната

Актуализирано на: 22 февруари 2018 г.

3. Религия в Иран

3.1 Религиозна демография

3.1.1 Книгата с информация на Централното разузнавателно управление (ЦРУ), отбелязва, че Иран има население от 82 021 564 млн. души (оценка към юли 2017 г.)¹ Оценката на броя на християните, живеещи в Иран, варира значително. Данните на ООН от 2011 г. показват, че броят им е 117 704.² В доклада на Съединените щати за религиозната свобода се цитират цифрите от световната християнска база данни, в които се посочва, че в Иран има около 285 000 християни.³ „Оупън доорс“ [Open Doors], в интервю за Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство на 8 август 2017 г., заявиха, че много от тях не обявяват публично своята вяра поради страх от преследване, така че е трудно да се отчете точния брой на лицата, сменили религията си и приели християнството в Иран. „Оупън доорс“ смята, че броят им е 800 000, въпреки че това е консервативна оценка. Според други оценки, броят им е между от 400 000 - 500 000 до 3 милиона.⁴

3.1.2 Докладът за религиозната свобода на Държавния департамент на САЩ от 2017 г., който обхваща събитията през 2016 г. (Докладът за Международна религиозна свобода на Държавния департамент на САЩ за 2016 г.) отбелязва, че:

„Повечето християни са етнически арменци, концентрирани в Техеран и Исфahan. Оценките на асирийската църква за цялото асирийско и халдейско християнско население са, че то наброява 7 000 души. Съществуват и протестантски деноминации, включително евангелски групи, но няма данни от авторитетни източници за техния брой. Християнските групи извън страната смятат, че размерът на протестантската общност е по-малко от 10 000 души, въпреки че редица протестанти и други лица, които по-рано са изповядвали исляма и са приели християнството, според съобщенията практикуват тайно.“⁵

3.2 Правна рамка

3.2.1 В доклада на Държавния департамент на САЩ за Международната религиозна свобода за 2016 г. се отбелязва, че:

[Обратно към съдържанието](#)

Конституцията определя страната като ислямска република и определя шиитския ислям джаафари като официалната държавна религия. Конституцията предвижда, че всички закони и подзаконови нормативни актове трябва да се основават на „ислямските критерии“ и официалната интерпретация на шариата.

¹ Книгата с информация на Централното разузнавателно управление (ЦРУ), „Иран - хората и обществото“, последна актуализация на 3 януари 2018 г., <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ir.html>. Последен достъп: 17 януари 2018 г.

² Статистически отдел на ООН, <http://data.un.org/Data.aspx?d=POP&f=tableCode%3A28>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

³ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за международната религиозна свобода за 2016 г.“ (раздел 1) 15 август 2017 г., <http://www.state.gov/j/drl/rls/irf/religiousfreedom/index.htm?year=2016&dclid=268890>.

Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

⁴ Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, Интервю с „Оупън доорс“, 8 август 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁵ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за международната религиозна свобода за 2016 г.“ (раздел 1) 15 август 2017 г., <http://www.state.gov/j/drl/rls/irf/religiousfreedom/index.htm?year=2016&dclid=268890>.

Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

Конституцията гласи, че гражданите се ползват с всички човешки, политически, икономически, социални и културни права „в съответствие с ислямските критерии“.

„Конституцията гласи, че разследването на идеите на отделните хора е забранено и никой не може да бъде „подлаган на разпити и агресия само заради поддържане на мнение“. Законът забранява на гражданите мюсюлмани да променят или да се отказват от религиозните си убеждения. Единствените признати смени на религията са от друга религия към исляма. Вероотстъпничеството от исляма е престъпление, наказуемо със смърт. Според закона дете, родено от мюсюлманин баща, се счита за мюсюлманин.

„Според закона, лица, които не са мюсюлмани, не могат да се заемат с публично убеждаване или с опит за смяна на религията на мюсюлмани. Тези дейности се считат за склоняване към смяна на религията и са наказуеми със смърт. Освен това гражданите, които не са признати като християни, зороастрийци или евреи, не могат да се занимават с публично изразяване на религията като поклонение в църква или носене на религиозни символи като кръст. Някои изключения се правят за чужденци, принадлежащи към непризнати религиозни групи.“

„Наказателният кодекс постановява смъртна присъда за „мохаребе“ (враждебност към или водене на война срещу Бог или „насочване на оръжие срещу живота, собствеността или целомъдрието на хората или причиняване на терор, тъй като създава атмосфера на несигурност“), „*фисад фил-арз*“ (корупция на земята - включително вероотстъпничество или ерес) и „*сабб ал-наби*“ („обида към пророците“ или „обида към светците“).

„Конституцията гласи, че зороастрийците, евреите и християните са единствените признати религиозни малцинства. „В рамките на закона“ те имат разрешение да извършват религиозни обреди и церемонии и да формират религиозни общества. Също така имат свободата да подхождат към личните си дела и религиозно образование според собствените си религиозни канони. Правителството не признава евангелистите за християни. Тъй като законът забранява на гражданите да сменят исляма като своя религия с друга, правителството признава християнската религия само на гражданите, които са арменски или асирийски християни, тъй като присъствието на тези групи в страната предхожда исляма или, според сведенията, на гражданите или семействата на тези граждани, които могат да докажат, че са били християни преди революцията от 1979 г. Правителството също така признава сабеи-мандеи като християни, въпреки че те не се смятат за християни. Всеки гражданин, който не е регистриран член на една от тези три групи или на изповядващите юдаизъм или зороастризм, или който не може да докаже, че семейството му е било християнско преди 1979 г., се счита за мюсюлманин. Гражданите, които са членове на едно от тези признати религиозни малцинства, трябва да се регистрират пред властите.“

„Лицата, сменили религията си и приели християнството, не се признават за християни съгласно закона; те не могат да се регистрират и нямат право на същите права като признатите членове на християнските общности.“⁶

[Обратно към съдържанието](#)

⁶ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за международната религиозна свобода за 2016 г.“ (раздел 2) 15 август 2017 г., <http://www.state.gov/j/drl/rls/irf/religiousfreedom/index.htm?year=2016&dclid=268890>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

4. Ограничения за практикуване на християнството

4.1 Отношение към християните

4.1.1 В доклад от март 2015 г. на „Крисчънс ин парлъмънт“ [Christians in Parliament] на тема „Преследването на християни в Иран“, се установява, че:

„Християните продължават да бъдат произволно арестувани и разпитвани поради техните дейности, свързани с вярата. Те продължават да бъдат третирани сурово, като някои от тях са изправени пред тежки физически и психически изтезания по време на периоди на задържане. Съдебната власт продължава да възприема легитимни християнски дейности (като срещи в частни домове за молитва и изучаване на Библията проучвания или контакт с християни извън Иран) като политически действия, които застрашават националната сигурност на Иран. Следователно, християните продължават да получават продължителни присъди за затвор и/или телесни наказания. На църквите продължава да се оказва натиск да преустановят всички служби или дейности на националния език на персийците (фарси) или биват затворени. Продължава заграбването на имоти, принадлежащи на християни, и християните продължават да се сблъскват с дискриминация на работното място и в учебните заведения.“

„Панелът събра доказателства за продължаващо широко разпространено и целенасочено преследване на християните в Иран при Рухани. Най-тежките злоупотреби засягат християни, които преди това са били от мюсюлмански произход и са сменили религията си, и тези, които участват в служби сред хора с мюсюлмански произход, говорещи фарси. Всички християни обаче се сблъскват с ограничения и дискриминация.“

„Все още има ограничения за това колко високо в кариерата си могат да се издигнат лицата, принадлежащи към религиозни малцинства. „Критерият гозинеш“ - процедура за подбор, която изисква бъдещи държавни служители да демонстрират вяроност към Ислямска република Иран и държавната религия, негласно поставя таван за перспективите за кариера на религиозните малцинства.⁷

4.1.2 Комисията на САЩ за международната религиозна свобода („Годишен доклад на КСАЩМРС за 2017 г.“) отбелязва, че „През годината се наблюдава увеличение на антихристиянските позиции в контролираните от правителството и в подкрепящите го медии, както и на разпространението на антихристиянски публикации онлайн и в печата в Иран.“⁸

4.1.3 В доклада на Държавния департамент на САЩ за Международната религиозна свобода от 2016 г. се отбелязва, че „правителството също така продължава да регулира християнските религиозни практики, за да наложи забрана за смяна на религията и за склоняване към смяна на религията“.⁹

4.1.4 „Оупън доорс“ в интервю за Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство на 8 август 2017 г., заяви, че отношението към етническите християни е по-добро от това на вярващите с мюсюлмански произход -

⁷ „Крисчънс ин парлъмънт“, „Преследването на християни в Иран“, март 2015 г. <http://www.christiansinparliament.org.uk/uploads/APPGs-report-on-Persecution-of-Christians-in-Iran.pdf>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

⁸ Комисия на САЩ за международна религиозна свобода, „Годишен доклад 2017“, 26 април 2017 г., http://www.uscirf.gov/sites/default/files/2017_USCIRFAnnualReport.pdf. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

⁹ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за международната религиозна свобода за 2016 г.“ (раздел 2) 15 август 2017 г., <http://www.state.gov/j/drl/rls/irf/religiousfreedom/index.htm?year=2016&dliid=268890>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

иранският режим до известна степен толерира етническите християни и ги използва, за да покаже, че в страната има „религиозна свобода“. Например има няколко депутати етнически християни, въпреки че този факт не е представителен за народа - един асирийски депутат например е спечелил само 3000 гласа¹⁰.

[Обратно към съдържанието](#)

4.2 Арести на християни

4.2.1 За непълен списък на конкретни случаи на арести на християни вижте:

- „Крисчън солидарити уърлдуайд“ [Christian Solidarity Worldwide] ([страница за Иран](#))
- [„Мохабат нюз“ \[Mohabat News\]](#)
- „Оупън доорс“ ([търсене за Иран](#))
- „Уърлд уоч монитър“ [World Watch Monitor] ([страница за Иран](#))

4.2.2 „Оупън доорс“ Великобритания съобщи, че „Най-малко 193 християни са арестувани или лишени от свобода в Иран през 2016 г.“¹¹ В последния си доклад „Световен списък за наблюдение“, обхващащ 2017 г., те заявяват, че „най-малко 52 християни са арестувани“ през 2017 г.¹²

4.2.3 В доклад от март 2015 г. на „Крисчънс ин парлъмънт“ [Christians in Parliament] на тема „Преследването на християни в Иран“, се установява, че:

„Християните често биват арестувани в частни домове след нападения над къщи и биват отведени в центрове за задържане или в затвор за разпит.“

„При арест на християни, често техните семейства и приятели не са уведомявани за това кой ги е отвел или къде са отишли.“

„Разпитите на християни в ареста или затвора най-често се извършват от агенти на Министерството на разузнаването и сигурността. Задържаните често са подложени на разпити, които траят много часове, и се сблъскват с редовни разпити, продължаващи много дни или седмици, между които те обикновено са държани в изолация.“

„Методите за разпит в затвора са станали по-сурови. В няколко случая християните са сериозно физически и психически малтретирани, включително са заплашвани с екзекуция.“

„Най-често срещаната форма на малтретиране на християни в затворите и централите за задържане е психологическото малтретиране. На християните се казва, че близките им са болни, че техните съпрузи не са им верни или че възрастните им родители също са затворени, за да се окаже натиск върху затворниците. Някои пазачи, както и някои разпитващи, измъчват затворниците с психологически игри.“

„Християните, чиито дела са представени в съда, обикновено получават присъди по-скоро по политически, отколкото по изрично религиозни обвинения, обикновено под неясния и често неправилно използван раздел на наказателния кодекс „Закони за сигурност“. Присъдите, издадени на християни, обикновено варират като продължителност от една година до осем години.“

¹⁰ Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, Интервю с „Оупън доорс“, 8 август 2017 г. Копие е налично при поискване.

¹¹ „Оупън доорс“, „Световен списък за наблюдение - профили за страни; Иран“, без дата <http://www.opendoorsuk.org/persecution/worldwatch/iran.php>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

„Мохареба е обвинение, повдигано най-често срещу дисидентски настроени журналисти, политически активисти и защитници на правата на човека: според д-р Шахид, специален докладчик на ООН за правата на човека в Иран, това е „широкообхватно и агресивно обвинение“. В гореспоменатия случай обвиненията са били отменени при обжалване. Има обаче опасения, че тези сериозни обвинения могат отново да бъдат отправени към християните в бъдеще. Християните не само са в опасност от изправяне срещу присъди на години затвор: те също така могат да бъдат заплашени с телесни наказания. Един известен затворник християнин бе осъден на 70 удара с камшик през декември 2014 г.: смята се, че наказанието ще бъде осъществено след приключване на неговия престой в затвора. Удари с камшик са издавани като наказание в други случаи по време на президентския мандат на Рухани.“

„При разследването се разбра, че след освобождаване от задържане или лишаване от свобода, християните често продължават да бъдат наблюдавани и тормозени.“

„За да избегнат несправедливите присъди, много християни и техните семейства бягат от Иран, което означава, че суровите политики на Иран предизвикват изселване на християни от страната“.¹³

4.2.4 В доклад на финландската имиграционна служба от 21 август 2015 г. относно лицата, сменили религията си и приели християнството в Иран, с цитиране на различни източници, се посочва:

„Към 2015 г. най-дългите присъди, издадени на лишени от свобода пастори, варират от шест до десет години за престъпления, свързани с националната сигурност. Те са осъдени на политическа основа за пропаганда срещу режима (склоняване към смяна на религията), заплашване на националната сигурност (дейности в домашни църкви) и заговор с вражески държави (връзки с международни християнски организации). Няма сигурна информация за броя на арестуваните християни, тъй като мнозина се страхуват да действат публично след задържането си. Според християнските организации, осъществяващи дейност в Иран, реалният брой със сигурност по-висок от съобщенията от медиите.“¹⁴

4.2.5 Националният съвет на съпротивата на Иран съобщи през септември 2016 г., че „Силите за сигурност са арестували поне 25 християни в южния град Керман и са ги прехвърлили на неизвестно място. Интернет сайтовете за правата на човека в Иран съобщиха, че служители на силите за сигурност са нахлули в домовете на граждани християни, претърсили къщите и конфискували вещите и поне 25 души са били арестувани. Няма информация за причините за арестите и местонахождението на тези граждани досега.“¹⁵

¹³ „Крисчънс ин парлъмънт“, „Преследването на християни в Иран“, март 2015 г. <http://www.christiansinparliament.org.uk/uploads/APPGs-report-on-Persecution-of-Christians-in-Iran.pdf>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

¹⁴ „Проект Суунтаус“, финландска имиграционна служба - Държавна информационна служба „Лица, сменили религията си и приели християнството в Иран“, 21 август 2015 г. http://www.migri.fi/download/62318_Suuntaus-raportti_Kristityt_kaannynnaiset_IranissaFINALFINAL160915_2_.pdf?dfc90b1525bfd288. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

¹⁵ Национален съвет на съпротивата на Иран, „Най-малко 25 граждани християни бяха арестувани в Керман“, 28 септември 2016 г. <http://www.ncr-iran.org/en/news/human-rights/21203-iran-at-least-25-christian-citizens-arrested-in-kerman>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

4.2.6 През март 2016 г. „Крисчън поуст“ [Christian Post] съобщава, че: „Иранското правителство разглежда християнството като заплаха за ислямската идентичност на нацията и вкара в затвора над 100 християни за поклонение пред Христос“.¹⁶

4.2.7 В коментар пред „Крисчън солидарити уърлдуайд“ г-н Борджи [говорител на Съвета на обединените ирански църкви (HAMGAAM)] заяви през септември 2016 г.:

„Репресиите срещу християни протестанти в Иран продължават при президента Рухани и в действителност се засилват през последните няколко месеца. Всяко събиране на християни, включително социални събирания като празненства за рождени дни или годижи, също се възприема от иранските служители по сигурността като потенциална дейност на скрита църква и заплаха срещу националната сигурност“. Г-н Борджи също така посочи, че някои от наскоро арестуваните християни „включително и петимата арестувани във Фируз Кух са бивши членове на официалните църкви, които са били принудени да затворят и да прекратят служението на фарси“.¹⁷

4.2.8 В доклада от февруари 2016 г. пред Съвета на ООН по правата на човека, „Джубилий кемпейн“ съобщава, че:

„На задържаните християни често не се осигурява надлежно спазване на процедурите. Те понякога са задържани, без да получат адвокат или дори официално обвинение и често присъдите им са несправедливо удължени. Също така много често християните да са изправени пред физически и психологически изтезания в периода на задържане, което е опит на властите да получат информация или признания от тях. Освен това те могат да бъдат разпределени в затвора заедно с престъпници, които са били арестувани за насилствени престъпления, което заплашва безопасността на християните. И накрая, докато някои получават основно медицинско обслужване, на други то е изцяло отказано.“¹⁸

[Обратно към съдържанието](#)

4.3 Църкви на етническите малцинства

4.3.1 В делото за насоки за страната на [ФС и други \(Иран - лица, сменили религията си и приели християнството\) насоки за страна: Иран \[2004\] UKIAT 00303](#) съдът направи разграничение между етнически християни, които са „членове на етническите църкви ... и не търсят лица, сменили религията си и дори ги отхвърлят“ и които извършват своето поклонение на език, различен от фарси, от една страна, и „други християни, които са членове на протестантски или евангелски църкви“, от друга страна (ал. 152).

4.3.2 В доклада на Международната кампания за правата на човека в Иран (МКПЧИ), публикуван през януари 2013 г., озаглавен „Цената на вярата - преследване на християни протестанти и лица, сменили религията си в Иран“ („Докладът на МКПЧИ от 2013 г.“) се отбелязва, че:

¹⁶ „Крисчън поуст“, „Над 450 000 души се присъединиха към движението на иранските домашни църкви, голям брой мюсюлмани се обръщат към Христос“, 3 март 2016 г. <http://www.christianpost.com/news/over-450000-join-iranian-house-church-movement-great-number-of-muslims-turning-to-christ-158883/print.html>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

¹⁷ „Крисчън солидарити уърлдуайд“, „Петима християни бяха арестувани на пикник“, 19 септември 2016 г. <http://www.csw.org.uk/2016/09/19/news/3258/article.htm>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

¹⁸ „Джубилий кемпейн“, „Писмено изявление, представено от „Джубилий кемпейн“, неправителствена организация със специален консултативен статут“, 23 февруари 2016 г., http://www.ecoi.net/file_upload/1930_1459414617_g1603459.pdf. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

„Най-общо казано, иранците християни могат да бъдат групирани в две категории: етнически и неетнически. Етническите християни включват арменците и асирийците (или халдейците), които имат свои собствени езикови и културни традиции. Повечето от тях са членове на православната църква на тяхната общност (арменската апостолическа църква и асирийската Църква на изтока), но някои също са католици или протестанти. Неетническите християни в по-голямата си част са членове на протестантски църкви, а повечето от тях са сменили религията си, като преди това лично са се определяли като мюсюлмани или имат мюсюлмански произход.“

„На етническите вероизповедания не е позволено да извършват услуги на персийски език и властите очакват от тях да изключат от службите си не-арменци и не-асирийци. Много църкви са били подложени на наблюдение или са били принудени да докладват за своята дейност на правителството. Министерството на културата и ислямското ръководство също ограничава възможностите на църквите да подновят лицензите си, да ремонтират домовете си за поклонение, да купуват и продават църковни имоти или да строят нови църковни сгради.“

„Етническите християни също са обект на различни дискриминационни правни разпоредби, които запазват определени високи публични длъжности като съдии и президент за мюсюлмани, присъждат на немюсюлмани по-тежки наказания за определени престъпления, при определяне на наследство фаворизират членовете на семейството, които са мюсюлмани, и ограничават междурелигиозните бракове.“¹⁹

4.3.3 В доклад от март 2015 г. на „Крисчънс ин парлъмънт“ [Christians in Parliament] на тема „Преследването на християни в Иран“, се отбелязва, че:

„От революцията от 1979 г. насам правителството не е давало разрешение за създаване на нова църковна организация или изграждането на каквато и да е църковна сграда - православна, протестантска или друга. То изисква признатите църкви да ограничат присъстващите, така че да включват само лица, които не са от мюсюлмански произход, и да извършват служби само на малцинствените езици на асирийците или арменците. Църкви също така са били затваряни, а ръководителите им - арестувани, ако са отказали да спазват тези ограничения.“²⁰

4.3.4 В доклад на финландската имиграционна служба относно лицата, сменили религията си и приели християнството в Иран от 21 август 2015 г., с цитиране на различни източници, се посочва:

„Министерството на културата отговаря за наблюдението на всички религиозни организации: Официалните църкви трябва да докладват за новите членове, които се присъединяват към тяхната конгрегация, а личните им данни се изпращат на министерството.

Властите също така проверяват самоличността на посещаващите църква пред местата на поклонение преди службите. В резултат на този натиск официалните църкви преустановиха кръщаването на хора извън своите конгрегации. Така от 2006-2007 г. насам в Иран няма кръстени християни.“²¹

¹⁹ Международна кампания за правата на човека в Иран, „Цената на вярата - преследване на християни протестанти и лица, сменили религията си в Иран“, 16 януари 2013 г., https://www.iranhumanrights.org/wp-content/uploads/Christians_report_Final_for-web.pdf. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

²⁰ „Крисчънс ин парлъмънт“, „Преследването на християни в Иран“, март 2015 г. <http://www.christiansinparliament.org.uk/uploads/APPGs-report-on-Persecution-of-Christians-in-Iran.pdf>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

²¹ „Проект Суунтаус“, финландска имиграционна служба - Държавна информационна служба "Лица, сменили религията си и приели християнството в Иран", 21 август 2015 г. http://www.migri.fi/download/62318_Suuntaus-raportti_Kristityt_kaannynnaiset_IranissaFINALFINAL160915_2_.pdf?dfc90b1525bfd288. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

4.4 Евангелски протестантски църкви

4.4.1 В доклада на Международната кампания за правата на човека в Иран за 2013 г. се отбелязва, че:

„Световната християнска база данни (СХБД [WCD]) през 2010 г. съобщава за приблизително 66 700 протестанти християни в Иран, което представлява около 25% от иранската християнска общност.“

„Теоретично, протестантите, заедно с арменците и асирийците, са сред християните, признати в Конституцията на Ислямската република. На практика обаче те са преследвани и дискриминирани и са се сблъскали с много по-агресивни правителствени ограничения и нарушения на правата на човека от етническите християнски групи“.²²

4.4.2 В доклада на Държавния департамент на САЩ за Международната религиозна свобода за 2016 г. се отбелязва, че:

„Християните, особено евангелистите и лица, изповядвали исляма преди и сменили религията си, продължават да са изложени на непропорционални нива на арести и задържания и високи нива на тормоз и наблюдение, според докладите на християни в изгнание. Голямо количество християни остават в затвора към края на годината по обвинения, свързани с техните религиозни практики. Според съобщенията, властите в затворите продължават да отказват медицински грижи за затворници, включително за някои християни, според групи за правата на човека. Според НПО за правата на човека правителството също така продължава да налага забрана за склоняване към смяна на религията.“

„Властите са попречили на мюсюлмани, сменили религията си и приели християнството, да влизат в арменски или асирийски църкви, според специалния докладчик на ООН Шахид. Според ръководителите на християнските общности, в случаи, в които властите са открили, че арменски или асирийски църкви кръщават нови лица, сменящи религията си или проповядват на фарси, те са затворили църквите. Според съобщенията властите също така са забранявали на всички нерегистрирани или непризнати християни да влизат в църковните помещения, затворили са църкви, които са им позволявали да влизат, и са арестували лица, сменили религията си и приели християнството. Групи за застъпничество за християни заявиха, че правителството, чрез такъв натиск и чрез затваряне на църкви, елиминира през последните години почти всички църковни служби на фарси, ограничавайки извършването на служби до такива на арменски и асирийски език. Правителството продължи да забранява църквите на фарси, според „Крисчън солидарити уърлдуайд“.²³

4.5 Домашни църкви

4.5.1 Докладът на Международната кампания за правата на човека в Иран, публикуван през януари 2013 г., отбелязва, че:

„Ограниченията за пространство, както и ограниченията на правителството над църквите и политиката му срещу смяната на религията накараха много протестанти да формират домашни църкви, които са неформални, неофициални (т.е. непризнати от държавата)

²² Международна кампания за правата на човека в Иран, „Цената на вярата - преследване на християни протестанти и лица, сменили религията си в Иран“, 16 януари 2013 г., https://www.iranhumanrights.org/wp-content/uploads/Christians_report_Final_for-web.pdf. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

²³ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за международната религиозна свобода за 2016 г.“ (раздел 2) 15 август 2017 г., <http://www.state.gov/j/drl/rls/irf/religiousfreedom/index.htm?year=2016&dclid=268890>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

църкви в частни жилища в цялата страна, където новите християни биха могли да събират, да участват в богослужения и да се извършва склоняване към смяна на религията.“

„Тези нелегални църкви се превърнаха в място не само където лица, сменили религията си - които нямат право да посещават регистрирани църкви - могат да практикуват новата си вяра, но и в място, където иранците, които се интересуват от християнството, могат да отидат, за да научат за религията.“

„През последните няколко години държавните служители и духовници, които оказват влияние върху държавната политика, все повече говорят против разпространението на движението на евангелистите и на домашните църкви, като формулират обосновка за държавна репресия. Тъй като конституцията на Иран признава християните като религиозно малцинство с определени права и християните получават определени защиты по традиционната ислямска юриспруденция като „хора от книгата“, иранските власти и духовници се опитват да разграничат евангелистите и домашните църкви от християнството. Те твърдят, че евангелистите и домашните църкви са отклоняваща се форма на християнството, различна от признатото от държавата християнство“.²⁴

4.5.2 През март 2016 г. „Крисчън поуст“ съобщи, че: „Такива репресии срещу вярата обаче не са попречили на иранските домашни църкви да се развият в движение, прекалено широко, за да може иранската религиозна полиция да го съдржа.“²⁵

4.5.3 В доклада на Държавния департамент на САЩ за международната религиозна свобода от 2016 г. е отбелязано, че официалните доклади и медиите продължават да характеризират християнските домашни църкви като „незаконни мрежи“ и „институции за ционистка пропаганда“.²⁶

4.5.4 В годишния доклад на Комисията на САЩ за международната религиозна свобода за 2017 г. е посочено, че „християните, ръководители на домашни църкви, са били в центъра на вниманието на иранските власти и често са били обвинявани неоснователно в престъпления, свързани с националната сигурност“.²⁷

4.5.5 В отговора на „АЦИДСПУ“ [ACCORD] относно запитването за „Иран: домашни църкви; ситуацията на практикуващите християни; отношение от страна на властите към членовете на семействата на лица, сменили религията си и приели християнството“ от март 2017 г. е цитиран имейл отговор от представител на „Елам министрис“ и са дадени следните коментари относно структурата на домашните църкви в Иран:

„Заради нелегалния характер на тези домашни църкви, структурата не е еднаква в цялата страна. Някои домашни църкви са силно неформални и са просто събиране на близки семейства и приятели на редовна или полу-редовна основа за молитва, поклонение и четене на Библията. Това може да са много малки групи (например няколко души) или по-големи (може би няколко дузини или повече). Често домашните църкви растат органично, тъй като новите християни споделят новата си вяра със семейството и приятелите си. Много домашни църкви нямат никакви официални

²⁴ Международна кампания за правата на човека в Иран, „Цената на вярата - преследване на християни протестанти и лица, сменили религията си в Иран“, 16 януари 2013 г., https://www.iranhumanrights.org/wp-content/uploads/Christians_report_Final_for-web.pdf. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

²⁵ „Крисчън поуст“, „Над 450 000 души са част от движението на иранските домашни църкви“, „Голям брой мюсюлмани се обръщат към Христос“, 3 март 2016 г., <http://www.christianpost.com/news/over-450000-join-iranian-house-church-movement-great-number-of-muslims-turning-to-christ-158883/>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г. ²⁶ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за международната религиозна свобода за 2016 г.“ (раздел 2) 15 август 2017 г., <http://www.state.gov/j/drl/rls/irf/religiousfreedom/index.htm?year=2016&dclid=268890>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

²⁷ Комисия на САЩ за международна религиозна свобода, „Годишен доклад 2017“, 26 април 2017 г., http://www.uscifr.gov/sites/default/files/2017_USCIRFAnnualReport.pdf. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

връзки с други християнски групи. Някои домашни църкви обаче са част от „мрежи“ от домашни църкви в рамките на определен град или район, а някои мрежи дори се простират в много градове.“

„Някои домашни църкви имат ръководители, които са имали възможност да получат

обучение и да се учат от службите на християнски свещеници (онлайн или лично чрез курсове за обучение, предлагани извън Иран), докато други ръководители на църковни храмове може да не са имали възможност да получат каквото и да е обучение. Все по-голям брой домашни църкви имат „интернет пастори“: когато пасторът е трябвало да напусне страната поради преследване, той може да продължи да ръководи църквата дистанционно чрез интернет.“

„Въпреки това, натискът и преследването на домашните църкви в Иран означава, че в Иран има все по-голям брой изолирани християни - християни, които нямат редовен контакт с други християни. В повечето случаи тези изолирани християни получават своето учение предимно чрез християнските телевизионни програми, до които имат достъп чрез сателит. Може също да им се преподава и да бъдат насърчавани чрез форма на общност чрез интернет.“²⁸

4.5.6 „Артикъл 18“ [Article 18] каза пред Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство в интервю на 12 юли 2017 г., че домашните църкви имат официално етикета „незаконни“. „Артикъл 18“ допълни, че: „Домашните църкви са формирани в резултат на по-големи ограничения върху официалните църкви. Тъй като по-голям брой църкви бяха принудени да затворят, хората започнаха да се срещат тайно. Но религиозната нетолерантност надхвърля дейността на домашните църкви. Всяка официална църква, която предлага литература, служби, обучение на фарси, се разглежда като потенциална заплаха. Анализът, който често се предлага в уеб сайтове, подкрепящи Ислямската революционна гвардия, е, че домашните църкви са продължение на протестантските църкви и са упълномощени от тях, така че те се разглеждат като общ проблем“.²⁹

4.5.7 В отговор на въпроса дали има някаква разлика в отношението спрямо „ръководителите“ на дадена църква и другите членове и какво представлява „ръководител“ в църквата, „Оупън доорс“ заяви пред Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, че има разлика в отношението в зависимост от ролята на човека между християните. Християнските ръководители се наблюдават много внимателно, но иранските власти са настроени срещу всички християни, главно говорещите фарси християни, етническите християни и вярващите от мюсюлмански произход. Лице, което организира домашна църква, дори ако тя се състои само от 4 или 5 души, може да бъде смятано за „ръководител“, както и всеки, който поема каквато и да е роля или отговорност, например ръководството на свещеническите служби за жени. Ръководител не е просто някой, който е изучавал теология. Например, човек, който се е обърнал към Христос (чрез смяна на религията), примерно преди шест месеца, който води служби и дава начало на групи от негови ученици³⁰.

4.5.8 „Елам министрис“, интервюирано от Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство на 6 септември 2017 г., заяви, че полицията обикновено не участва в събирането на разузнавателни данни; те просто получават нареждания.

²⁸ АЦИДСПУ [ACCORD] - Австрийски център за изследвания и документация за страна на произход и убежище, „Иран: домашни църкви; ситуация на практикуващите християни; отношение от страна на властите на членовете на семейството на лица, сменили религията си и приели християнството - отговор на запитване“, 14 юни 2017 г., https://www.ecoi.net/local_link/342012/472687_en.html. Последен достъп на: 13 декември 2017 г.

²⁹ Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Артикъл 18“, 12 юли 2017 г. Копие е налично при поискване.

³⁰ Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, Интервю с „Оупън доорс“, 8 август 2017 г. Копие е налично при поискване.

Информацията се събира от Министерството на разузнаването и сигурността (МРС). Нахлуващите в домашни църкви обикновено са агенти на МРС. Арестуваните обикновено са отвеждани в полицейско управление, управлявано от Революционната гвардия³¹.

[Обратно към съдържанието](#)

5. Лица, сменили религията си и приели християнството

5.1 Отношение

5.1.1 В доклад от март 2015 г. на „Крисчънс ин парлъмънт“ [Christians in Parliament] на тема „Преследването на християни в Иран“, се установява, че:

„Най-тежките злоупотреби засягат християни, които са с мюсюлмански произход и са сменили религията си, и тези, които участват в служби сред хора с мюсюлмански произход, говорещи фарси.“

„Лицата, сменили религията си и приели християнството в Иран - и всички християни, които служат сред хора от мюсюлмански произход - знаят, че те вече са наблюдавани от Министерството на разузнаването и сигурността (МРС) или че МРС може да ги идентифицира и да започне наблюдение по всяко време.“

„Лицата, сменили религията си и приели християнството, срещат допълнителни трудности в ежедневието си. Повечето лица, сменили религията си, продължават да имат имена, които ги идентифицират като притежаващи мюсюлманско наследство. Като се има предвид, че смяната на религията не се толерира, тези лица все още се разглеждат и третираат като мюсюлмани в иранското право и бюрокрация.“

„Освен това, смяната на исляма с друга религия може да доведе до загуба на работа в държавните институции или в случаите, когато работодателят не толерира смяната на религията.“

„Що се отнася до образованието, според д-р Шахид университетските регламенти продължават официално да осигуряват приемане само на мюсюлмани или членове на официално признати малцинствени религии. Лицата, сменили религията си и приели християнството и непризнатите религиозни малцинства могат да се окажат под натиск в академичните институции; или да загубят възможности за образование или право да завършат образователни курсове поради вярата си“.³²

5.1.2 В световния доклад на „Хюман райтс уоч“ от 2017 г., който обхваща събитията през 2016 г. (докладът на HRW от 2017 г.), се отбелязва, че „Силите за сигурност също продължиха да нападат лица, сменили религията си и приели християнството, които са мюсюлмански произход, както и членовете на движението „домашна църква“, които се събират за религиозно поклонение в частни домове.“³³

5.1.3 В годишния доклад на „Амнести интернешънъл“ за 2016/17 г. се отбелязва, че:

„Членове на религиозни малцинства, включително [...] лица, сменили религията си и приели християнството [...] са изправени пред дискриминация в правото и практиката, включително в образованието, трудовата заетост и получаването на наследство, и са преследвани заради практикуването на своята вяра. Властите задържаха десетки

³¹ Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Елам министрис“, 6 септември 2017 г. Копия са налични при поискване

³² „Крисчънс ин парлъмънт“, „Преследването на християни в Иран“, март 2015 г. <http://www.christiansinparliament.org.uk/uploads/APPGs-report-on-Persecution-of-Christians-in-Iran.pdf>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

³³ „Хюман райтс уоч“, „Световен доклад 2017 г.“, 12 януари 2017 г., <https://www.hrw.org/world-report/2017/country-chapters/iran>. Последен достъп на: 4 декември 2017 г.

християни, след нападения над домашни църкви, където те са се събирали мирно за религиозно поклонение.³⁴

5.1.4 В доклада си от март 2017 г. до Съвета по правата на човека на ООН (СПЧ) Специалният докладчик на ООН за състоянието на правата на човека в Ислямска република Иран Асма Джахангир изрази загрижеността си относно „преследването и грубото отношение“ към религиозните малцинства, включително лица, сменили религията си от ислям на християнство, чиито вярвания се разглеждат от властите и някои от миряните като „отклоняващи се“. Положението на тези религиозни групи е описано, както следва:

„Тези групи продължават да са изправени пред произволни арести, тормоз и задържане и често са обвинявани в престъпления, свързани с националната сигурност, като „действия срещу националната сигурност“ или „пропаганда срещу държавата“. Според иранското законодателство лица, включително християни с мюсюлмански произход, могат да бъдат преследвани за престъпления на вероотстъпничество, въпреки че деянието не е конкретно кодифицирано като престъпление в Ислямския наказателен кодекс. Специалният докладчик отбелязва, че законите за вероотстъпничество ясно противоречат на задължението на Иран да защитава правото на свобода на религията или убежденията.“³⁵

5.1.5 „Фрийдъм хаус“ [Freedom House], в своя доклад „Свобода в света 2017 г.“ (доклада на „Фрийдъм хаус“ от 2017 г.) отбелязва, че „има непрекъснати мерки срещу лицата, сменили религията си и приели християнството. През последните няколко години са нападени редица неформални църкви, а пасторите им са задържани.“³⁶

5.1.6 В годишния доклад на Комисията на САЩ за международната религиозна свобода за 2017 г. се отбелязва, че „През изминалата година имаше многобройни случаи, в които иранските власти са нападнали църковни служби, заплашили са членовете на църкви и са арестували и вкарали в затвора богомолците и ръководителите на църкви, особено християни евангелисти.“³⁷

5.1.7 В доклада на Държавния департамент на САЩ за Международната религиозна свобода за 2016 г. се отбелязва, че:

„Мюсюлманите, сменили религията си и приели християнството, продължават да са изправени пред тормоз, арест и задържане.“

„Служителите по сигурността наблюдават регистрираните центрове на конгрегации, за да осъществяват проверки на самоличността на поклонниците, за да потвърдят, че не-християни или лица, сменили религията си, не са участвали в службите. В отговор множество граждани, които са приели протестантството или други разновидности на християнството, практикуват своята религия в тайна.“³⁸

5.1.8 „Оупън доорс“ информира Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство на 8 август 2017 г., че Революционната гвардия и разузнавателните служби са основно отговорни за лошото отношение към християните в Иран. И двете са силно контролирани. Тези организации често разпитват християни, за които се смята,

³⁴ „Амнести интернешънъл“, „Доклад на „Амнести интернешънъл“ 2016/17 г., 22 февруари 2017 г., <https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/iran/report-iran/>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

³⁵ Съвет на ООН по правата на човека, „Доклад на специалния докладчик относно състоянието на правата на човека в Ислямска република Иран“, 6 март 2017 г., <http://www.refworld.org/docid/58bd7e2b4.html>. Последен достъп на: 13 декември 2017 г.

³⁶ „Фрийдъм Хаус“, „Свобода по света 2017“, 15 април 2017 г., <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2017/iran>. Последен достъп на: 4 декември 2017 г.

³⁷ Комисия на САЩ за международна религиозна свобода, „Годишен доклад 2017“, 26 април 2017 г., http://www.uscifr.gov/sites/default/files/2017_USCIRFAnnualReport.pdf. Последен достъп на: 4 декември 2017 г.

³⁸ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за международната религиозна свобода за 2016 г.“ (раздел 2) 15 август 2017 г., <http://www.state.gov/j/drl/rls/irf/religiousfreedom/index.htm?year=2016&dclid=268890>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

че са шпиони на Запада. На християните се повдигат допълнителни обвинения при арест. Има ясна структура за това как властите преследват християните³⁹.

- 5.1.9 „Елам министрис“ информира Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство на 6 септември 2017 г., че лицата, които съхраняват и разпространяват Библия, разпространяват християнството, ръководят домашни църкви и т.н., са изложени на посилен натиск от страна на властите. Властите могат да ги оставят известно време да действат или да ги наблюдават, но целта им е да ги спрат⁴⁰.
- 5.1.10 На въпрос, зададен от Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство за вероятното отношение, на което може да са изложени лицата, сменили религията си и приели християнството, „Елам министрис“ отговори, че натискът се натрупва - те биха могли да бъдат призовани за разпит и след това първо да бъдат пуснати. Ако лицето не спре поклонението си към християнството, ще започнат телефонни обаждания. В зависимост от това колко информация имат властите за дадено лице, стратегията може да се промени и да включи арести без заповеди, огромни суми за гаранция, обвинения в политически или свързани със сигурността престъпления, телесни наказания и изгнания в отдалечени райони на Иран. През последните десет години хиляди иранци са сменили религията си и са приели християнството. През това време иранските власти арестуваха стотици хора, изградиха сериозна база данни и придобиха представа за различните нива на дейност. Тези, които гледат сателитна телевизия, се възприемат като по-малка заплаха; онези, които отворят домашна църква или проповядват, са в различна категория⁴¹.
- 5.1.11 Освен това „Елам министрис“ заяви, че в момента има толкова много лица, сменили религията си, че властите не могат да водят досиета за всички. Стратегията е да окаже натиск върху тях; да бъдат изплашени и да напуснат страната като бежанци. Това е особено съзнателна стратегия в провинциите. След като едно лице напусне страната, няма да може да се върне⁴².

[Обратно към съдържанието](#)

5.2 Дейности, които привличат вниманието на властите

5.2.1 На въпроса от Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство какво привлича властите към наскоро сменилите религията си и какви дейности биха довели до лошо отношение, „Оупън доорс“ и „Артикъл 18“ изказаха предположение за следните точки, въпреки че те могат да зависят от града:

- Всеки вид събиране
- Споделяне на Евангелието
- Притежаване на повече от една Библия (обикновено една Библия е толерирана от властите, но не винаги)
- Притежаване на библиотека от християнска литература
- Водене на часове с последователи
- Изучаване на теология
- Контакт с християнски организации

³⁹ Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, Интервю с „Оупън доорс“, 8 август 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁴⁰ Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Елам министрис“, 6 септември 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁴¹ Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Елам министрис“, 6 септември 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁴² Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Елам министрис“, 6 септември 2017 г. Копие е налично при поискване.

- Участие в християнски конференции и семинари в страната или в чужбина, на които се провежда преподаване.
- Домакинство на, или, в някои случаи, дори посещаване на домашни църкви^{43 44}.

5.2.2 „Артикъл 18“ в интервю за Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство на 12 юли 2017 г., заяви, че лица в Турция са казали, че иранци, провеждащи разпити, са им казали, че няма проблем, ако дадено лице ограничи своите вярвания до себе си и се моли и вярва в каквото желае лично. Но в момента, в който изглежда, че говорят с други за християнството или изразяват своите убеждения под формата на поклонение заедно с други хора [публично, например в домашна църква] „тогава имаме проблем“⁴⁵.

5.2.3 „Артикъл 18“ заяви, че изглежда има известно профилиране, когато властите набележат християни. Властите издирват по-активните разпространяващи християнството или тези с потенциал да бъдат по-активни. Също така има зависимост кой е органът на задържане. Има паралелни разузнавателни агенции, като всяка очевидно следва различен набор от протоколи⁴⁶.

5.2.4 На въпроса как властите научават за дейностите на лицата, „Артикъл 18“ заяви пред Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, че Иран има национални идентификационни номера за своите граждани, а събирането на разузнавателни данни е станало по-централизирано. Каквото и да направите - да си отворите банкова сметка, да си купите самолетен билет, да изпратите колетна пратка, да купите SIM карта за мобилен телефон или билет за автобус - трябва да използвате този номер. В някои редки случаи съседите също информират властите, когато има подозрителни дейности в квартала. След това полицията се обажда на разузнавателната служба, за да се заеме със случая, ако той включва дейност на християнска домашна църква. В други случаи наблюдават дейностите на някои християни. Набелязват един човек, събират таблети, телефони, лаптопи и т.н., търсят контакти, снимки и се опитват да установят връзки⁴⁷.

5.2.5 „Артикъл 18“ допълни, че старият индикатор на Министерството на вътрешните работи, че „иранец християнин може да бъде изложен на риск от религиозно преследване, ако е ръководител“ или например „носи кръст“, е лишен от смисъл. Вярно е обаче и това, че иранските власти не могат да задържат/затворят всички. Те следват приоритетите си. Например, ако 50 души бъдат арестувани, властите могат да изберат четирима, които да задържат и по-късно да се върнат за други. Съществува и потенциал за финансова печалба. „Артикъл 18“ знае за няколко случая, независими един от друг, когато лице е било арестувано. То е депозирало [около 30 000, 60 000, 90 000 щ.д.] като гаранция. След това тези лица са принудени от властите да напуснат страната - понякога с помощ на летището - и когато го направят, те губят гаранцията си. Парите отиват в държавата⁴⁸.

5.2.6 На въпроса дали смяната на религията се осъществява в или извън Иран, „Артикъл 18“ отговори пред Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, че и двете се случват. Интелектуалните познания (познаването на Библията и т.н.) не са знак, че едно лице е християнин. Избраният начин на живот трябва да бъде наблюдаван за определен период от време (някои неща се проявяват след 7-8 месеца), така че

⁴³ Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, Интервю с „Оупън доорс“, 8 август 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁴⁴ Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Артикъл 18“, 12 юли 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁴⁵ Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Артикъл 18“, 12 юли 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁴⁶ Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Артикъл 18“, 12 юли 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁴⁷ Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Артикъл 18“, 12 юли 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁴⁸ Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Артикъл 18“, 12 юли 2017 г. Копие е налично при поискване.

не е възможно да се каже дали човек е сменил религията си и приел християнството в момента, в който е пристигнал в Обединеното кралство. Разбирането на едно лице на основните доктрини е различно, когато лицето е от мюсюлмански произход, и обмислянето на тези доктрини отнема време. Те все пак може наистина да са сменили религията си, а след това да обмислят това рационално⁴⁹.

- 5.2.7 На въпроса за влиянието, което сателитната телевизия и интернет играят в християнските учения, „Артикъл 18“ заяви пред Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, че правителството е инвестирало сериозно в блокиране на интернет сайтове, но сателитната телевизия играе роля, допълваща интернет. Понастоящем има около четири 24-часови християнски сателитни канала на фарси (три от САЩ и един от Кипър). На английски език има повече канали. Хората нямат право да имат сателитна антена или приемник в дома си; но има разлика между това да не е позволено да имаш и наистина да нямаш. На въпроса дали правителството е свързало гледането на сателитната телевизия с религиозните дейности, „Артикъл 18“ заяви пред Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, че наистина не се прави връзка между двете. Правителството може да мисли, че сателитната телевизия може да бъде средство за целите на разпространението на християнството. Но гледането на сателитна телевизия не е основната им грижа. То се нарежда сред причините за загриженост, когато тези лица, сменили религията си, започнат да формират групи с други християни, може би в домашни църкви. Понякога хората биват предупредени от агенциите за сигурност заради свързване с тези канали, а в някои случаи дори са обвинени в сътрудничество с тях⁵⁰.

[Обратно към съдържанието](#)

5.3 Арести на лица, сменили религията си

- 5.3.1 За непълен списък на конкретни случаи на арести на лица, сменили религията си и приели християнството, вижте:

- „Крисчън солидарити уърлдуайд“ [Christian Solidarity Worldwide] ([страница за Иран](#))
- [„Мохабат нюз“ \[Mohabat News\]](#)
- „Оупън доорс“ ([търсене за Иран](#))
- „Уърлд уоч монитор“ [World Watch Monitor] ([страница за Иран](#))

- 5.3.2 В доклада на „Крисчънс ин парлъмънт“ от март 2015 г. за „Преследването на християните в Иран“ беше разкрито, че „всеки път, когато лице, сменило религията си и приело християнството, бъде арестувано, по време на разпитите и през цялото време на задържането му се оказва натиск да се върне към исляма.“⁵¹

- 5.3.3 В доклада на Общото събрание на ООН относно състоянието на правата на човека в Ислямска република Иран от 30 септември 2016 г. се отбелязва, че:

„Докладите показват, че членовете на религиозните малцинства продължават да бъдат изправени пред строги ограничения. Привържениците на признати религии, като например християните (особено тези с мюсюлмански произход), [...] продължават да са жертви на дискриминация и според съобщенията са преследвани за мирно изразяване на техните религиозни убеждения. В отговора си правителството отхвърля обвиненията

⁴⁹ Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Артикъл 18“, 12 юли 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁵⁰ Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Артикъл 18“, 12 юли 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁵¹ „Крисчънс ин парлъмънт“, „Преследването на християни в Иран“, март 2015 г. <http://www.christiansinparliament.org.uk/uploads/APPGs-report-on-Persecution-of-Christians-in-Iran.pdf>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

по отношение на ограниченията върху религиозните малцинства, включително християните, и твърди, че „домашните църкви“ се занимават с незаконни дейности, защото не си осигуряват получаване на съответните разрешения от държавни служители. То също така отбелязва, че нуждите на християните в страната са задоволени и затова няма „необходимост да се учредяват или създават нови църкви, включително домашни църкви“.⁵²

5.3.4 В статия на Новинарска агенция на Активистите за права на човека със заглавие „Повишаване на натиска върху християните в Иран“, публикувана на 22 септември 2016 г., се отбелязва, че „На 12 август 2016 г. ...седем лица, сменили религията си и приели християнството [...], които са отишли във Фирузкух със семействата си, са били задържани от Министерството на разузнаването. Двама от тези граждани бяха освободени незабавно, но местонахождението и състоянието на другите петима са неизвестни досега.“⁵³

5.3.5 „Крисчън тудей“ [Christian Today] съобщи през октомври 2016, че:

„Трима мъже иранци, които са сменили религията си от ислям на християнство, обжалват наказателни присъди за пиене на алкохол. Ясер Мосаебезад, Сахед Фадай и Мохамад Реза Омиди [Yasser Mossayebzadeh, Saheb Fadaie, Mohammad Reza Omid] бяха осъдени на 80 удара с камшик за приемане на причастно вино. На немюсюлманите в Иран се разрешава да пият алкохол. Но тъй като смяната на религията от ислям на християнство е забранено и считано за вероотстъпничество, тримата мъже все още са законно възприемани като мюсюлмани. Третият мъж, Омиди, вече има предишна присъда за пиене на алкохол. Ако той бъде осъден за трети път, той вероятно ще получи смъртна присъда. „Уърлд уоч монитор“ съобщава, че тримата мъже са обвинени и в действия срещу националната сигурност.“⁵⁴

5.3.6 Годишният доклад на Комисията на САЩ за международната религиозна свобода за 2017 г. отбелязва, че „Според информации, близо 80 християни са били арестувани между май и август 2016 г.; мнозинството от тях са разпитани и освободени в рамките на няколко дни, но някои са държани без повдигане на обвинение в продължение на месеци, а няколко са останали в ареста. Към декември 2016 г. приблизително 90 християни са били в затвора, задържани или изчакващи да бъдат съдени поради техните религиозни убеждения и дейности.“⁵⁵

5.3.7 В доклада на Държавния департамент на САЩ за Международната религиозна свобода за 2016 г. се отбелязва, че:

5.3.8 „Християните, особено евангелистите и лицата, сменили религията си от исляма, продължават да са изложени на непропорционален брой арести и задържания и високи нива на тормоз и наблюдение, според докладите на християни в изгнание. Множество християни остават в затвора в края на годината по обвинения, свързани с техните религиозни практики. Според съобщенията, властите в затворите продължават да отказват медицинските грижи на затворници, включително на някои християни, според

⁵² Общо събрание на ООН, „Доклад за състоянието на правата на човека в Ислямска република Иран“, 30 септември 2016 г. <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N16/304/01/PDF/N1630401.pdf?OpenElement>. Последен достъп на: 4 декември 2017 г.

⁵³ Новинарска агенция на Активисти за правата на човека, „Нарастващ натиск върху християните в Иран“, 22 септември 2016 г. <https://hra-news.org/en/increasing-pressure-christians-iran>. Последен достъп на: 4 декември 2017 г.

⁵⁴ „Крисчън тудей“, „Лица, сменили религията си и приели християнството в Иран обжалват присъда за 80 удара с камшик за вземане на свято причастие“, 11 октомври 2016 г. <http://www.christiantoday.com/article/christian.converts.in.iran.appeal.80.lash.sentence.for.taking.holy.communion/97664.htm>. Последен достъп на: 4 декември 2017 г.

⁵⁵ Комисия на САЩ за международна религиозна свобода, „Годишен доклад 2017 г.“, 26 април 2017 г., http://www.uscifr.gov/sites/default/files/2017_USCIRFAnnualReport.pdf. Последен достъп на: 4 декември 2017 г.

групи за правата на човека. Според НПО за правата на човека правителството също така продължава да налага забрана за склоняване към смяна на религията.⁵⁶

- 5.3.9 „Артикъл 18“, в интервю пред Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство на 12 юли 2017 г., посочва, че обвиненията във вероотстъпничество рядко се посочват в съдебните документи, въпреки че лицата са вербално обвинявани, разпитвани и заплашвани с обвинение във вероотстъпничество⁵⁷.
- 5.3.10 „Артикъл 18“ посочва също, че според закона едно лице трябва първо да бъде призовано и след това да бъде арестувано (ако лицето не е отговорило на призоваването). Но това обикновено не се случва. Често, когато дадено лице е арестувано, никой не показва заповед за арест, която законно трябва да включва името на лицето, основни данни и причина за ареста. Така лицето ще знае какви са обвиненията срещу него незабавно - преди разпит. Тогава лицето може да откаже да отговори на въпроси, които не са свързани с неговия въпрос по закон. Но това рядко се случва. Следователно арестът, задържането и обвинението са изцяло незаконни. Също така е много вероятно в момента, в който дадено лице се яви в съда, повдигнатите обвинения да не са споменатите (ако изобщо има споменати) по-рано в производството. Арестуваните са заплашени с обвинение във вероотстъпничество. Но това не се вписва в листа с обвинението или в съдебните присъди⁵⁸.
- 5.3.11 „Артикъл 18“ заяви, че някои лица са задържани в продължение на три месеца и един ден - за да се гарантира, че имат криминално досие. Друга тенденция, наред с издаването на присъда, е изпращане в „изгнание“ за две години на място в Южен Иран, където се живее трудно. Хората, изпратени там, също така трябва да се явяват ежеседмично пред властите⁵⁹.
- 5.3.12 „Оупън доорс“, в интервю за Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство на 8 август 2017 г., заяви, че почти всички арестувани са арестувани за действия срещу „националната сигурност“, което има много широк смисъл. Тези арести са незаконни. „Национална сигурност“ е обявената причина за арестите; хората не са арестувани за вероотстъпничество. Въпреки че вероотстъпничеството се наказва със смърт в Иран, Ислямската република никога не е кодифицирала престъплението вероотстъпничество. Вместо това, основавайки се на иранската конституция, Ислямският наказателен кодекс разрешава прилагането на някои ислямски закони, известни като престъпления *ходуд*, дори когато престъплението не е специално посочено в наказателния кодекс⁶⁰.
- 5.3.13 „Оупън доорс“ заяви също, че гаранцията, определена за арестуваните, е висока. В противен случай човек ще получи условна присъда. Иранският режим оказва натиск върху активните християни, арестувани заради домашна църква или дейности по разпространяване на християнството, да напуснат страната и така да нарушат своята гаранция. От гледна точка на режима активните християни са по-малко опасни, когато са извън страната⁶¹.
- 5.3.14 „Елам министрис“, в интервю за Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство на 6 септември 2017 г., заяви, че когато властите нахлуят в къща, те арестуват

⁵⁶ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за международната религиозна свобода за 2016 г.“ (раздел 2) 15 август 2017 г., <http://www.state.gov/j/drl/rls/irf/religiousfreedom/index.htm?year=2016&dliid=268890>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

⁵⁷ Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Артикъл 18“, 12 юли 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁵⁸ Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Артикъл 18“, 12 юли 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁵⁹ Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Артикъл 18“, 12 юли 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁶⁰ Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, Интервю с „Оупън доорс“, 8 август 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁶¹ Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство, Интервю с „Оупън доорс“, 8 август 2017 г. Копие е налично при поискване.

всички присъстващи. Те може и да не задържат онези, които са нови или очевидно не са активни, стига да задържат ръководителите. Домашните църкви сега са много по-малки, отколкото преди. Преди две до три години те имаха по 20-30 членове. Ръководителите са арестувани, което означава, че другите членове на групата трябва да заемат местата им и да станат ръководители. Няма определена структура - ситуацията е много непостоянна. Лицата, участващи в домашни църкви са заплашвани от правителството, тъй като са смятани за най-страстните разпространители на християнството⁶².

- 5.3.15 „Уърлд уоч монитър“ отбеляза на уеб страницата си за Иран, че „през 2017 г. над дузина християни - повечето от тях лица, сменили религията си и приели християнството - са получили присъди за затвор от 10 до 15 години за „действия срещу националната сигурност“. Според „Артикъл 18“ – организация наблюдател на свободата на религията - с подобни политически обвинения се прави опит „да се избегне международния отзвук при религиозно мотивирани обвинения“.⁶³
- 5.3.16 През октомври 2017 г. „Мохабат нюз“ [Mohabat News] съобщи, че „иранските органи по сигурността привикаха лице, сменило религията си и приело християнството в югозападния град Дезфул и го арестуваха в офис на Министерството на разузнаването“ и че „трима други християни са били арестувани в Дезфул наскоро. Получиха се потвърдени сведения за това, че те са били бити в затвора и заплашвани, че ако не се откажат от вярата си в Христос и не се отвърнат от християнската си вяра, ще бъдат принудени да напуснат страната или ще бъдат бити до смърт.“⁶⁴
- 5.3.17 През декември 2017 г. „Мохабат нюз“ съобщи, че „четирима иранци, сменили религията си и приели християнството, са арестувани в град Карадж, провинция Алборз“.⁶⁵

[Обратно към съдържанието](#)

5.4 Обществено отношение към лицата, сменили религията си

- 5.4.1 В доклад на финландската имиграционна служба относно лицата, сменили религията си и приели християнството в Иран от 21 август 2015 г., с цитиране на различни източници, се посочва:

„Законът не предлага защита на хора, които публично са се отказали от исляма, което ги поставя в уязвима позиция пред властите.

Според много религиозни учени - включително аятолах Хомейни - убиването на вероотстъпник или богохулник без съдебен процес е позволено. Наказателният кодекс на Иран защитава лице, което е убило извършителя на едно от най-тежките престъпления от най-тежките наказания за отдаване на възмездие.“

„Лицата, сменили религията си, които произхождат от религиозни семейства, могат да срещнат проблеми със собствените си роднини, ако роднините им разберат за смяната на религията. Тези, които живеят в религиозни квартали, могат също да привлекат вниманието на съседите си, ако не посещават джамията и не участват в други мюсюлмански религиозни практики. Лицата, сменили религията си, чиито роднини работят на държавни работни позиции, могат да бъдат подложени на натиск, тъй като членовете на семействата им се страхуват да загубят репутацията или поста си. По причина на алчност или например заради въпроси за попечителство на дете

⁶² Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Елам министрис“, 6 септември 2017 г. Копие е налично при поискване.

⁶³ „Уърлд уоч монитър“, <https://www.worldwatchmonitor.org/countries/iran/>. Последен достъп на: 29 януари 2018 г.

⁶⁴ „Мохабат нюз“, „Още едно лице, сменило религията си и приело християнството, е арестувано в Югозападен Иран“, 23 октомври 2017 г., <http://mohabatnews.com/en/?p=3774>. Последен достъп на: 29 януари 2018 г.

⁶⁵ „Мохабат нюз“, „Къщите на шест лица, сменили религията си и приели християнството, бяха нападнати, четирима бяха задържани преди Коледа“, 17 декември 2017 г., <http://mohabatnews.com/en/?p=3813>. Последен достъп на: 29 януари 2018 г.

роднините могат да предадат на полицията члена на семейството, който е сменил религията си и приел християнството, защото според иранския закон никой, освен друг мюсюлманин, не може да наследи мюсюлманин или да отглежда дете-мюсюлманин.⁶⁶

- 5.4.2 „Елам министрис“, в интервю за Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство на 6 септември 2017 г., заяви, че дори когато един християнин е изложен на по-нисък риск, той все пак може да се сблъска с трудности в ежедневието си в Иран. Има много бюрокрация и във всички официални документи и формуляри за кандидатстване, които трябва да бъдат попълнени, се пита за религията на лицето. Картите за самоличност са необходими за много неща като откриване на банкови сметки, получаване на паспорт, наемане на кола и закупуване на къща. Ако християнската религия на едно лице бъде указана на официални документи, то може да срещне трудности. На молбата да се опише какъв вид трудности, „Елам министрис“ заяви, че може да бъде отказан достъп до университет или правото на завършване. Може да бъде отказано разрешение за женитба в официално регистрирани християнски църкви. Тези лица могат да бъдат подложени на натиск при подновяването на паспортите им, закупуването на кола (където трябва да подпишат документи), могат да се сблъскат с трудности при отношения с хазяи, с училища или в работата си. Трудностите могат да възникнат навсякъде, където лицето влезе в разногласия с длъжностно лице или с лице, което може да причини проблеми, като съобщи за това лице. Известна част от натиска може дори да насърчи иранците да напуснат страната⁶⁷.

[Обратно към съдържанието](#)

6. Отношение от страна на членовете на семейството

- 6.1.1 В осъвременен доклад от юни 2014 г. от страна на Датската имиграционна служба за положението на лицата, сменили религията си и приели християнството в Иран, с посочване на различни източници, се твърди, че:

„... множество пастори са принудени да напуснат Иран, тъй като са подтикнати от властите чрез заплахи за членове на семействата им, например за отвлечане на членове на семейството, изнасилване на дъщерите им и подобен тип насилие.“

„Що се отнася до това дали членовете на семейството на лице, сменило религията си, могат да са потърпевши поради тази смяна на религията, Международният секретариат на „Амнести интернешънъл“ (МСАИ [AIIS]) смята, че това може да зависи от това дали този член на семейството активно води кампания за смяна на религията от страна на неговите роднини. [...] МСАИ през годините регистрира много случаи на тормоз и сплашване на членове на семейството с цел спиране на кампаниите за смяна на религията. [...] Има и случаи на членове на семейства, които са били арестувани, измъчвани или малтретирани по друг начин, за да принудят лицата да направят „признания“ по определени обвинения, но МСАИ няма информация за конкретни случаи, в които това да се е случило, когато да е ставало дума за лица, сменили религията си.“

„В същия доклад обаче се посочва, че най-голямата заплаха за лицата, сменили религията си, са иранските власти и че често, дори когато семейството не е одобрявало смяната на религията, роднините не са предприели действия срещу лицето, сменило религията си.“

⁶⁶ „Проект Суунтаус“, финландска имиграционна служба - Държавна информационна служба "Лица, сменили религията си и приели християнството в Иран", 21 август 2015 г. http://www.migri.fi/download/62318_Suuntaus-raportti_Kristityt_kaannynnaiset_IranissaFINALFINAL160915_2_.pdf?dfc90b1525bfd288.

Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

⁶⁷ Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Елам министрис“, 6 септември 2017 г. Копие е налично при поискване.

„Елам министрис“ (християнска група), друг респондент в горепосочения доклад, заяви, че: „... много семейства в Иран не следват задължително ислямските практики. Някои от тях са доста анти-ислямски, докато други може да са много силно про-ислямски настроени... Родителите например могат да окажат натиск върху децата си да прекратят преминаването си към християнството от страх от системата (властите).“

„Представителите на Обединената църква информираха делегацията (за гореспоменатия доклад), че във връзка със семейната и социалната мрежа последствията от смяната на религията често са такива, че близките членове на семейството създават най-големите проблеми за лицето, сменило религията си, защото считат, че то е засрамило семейството.“⁶⁸

6.1.2 В доклада на „Крисчънс ин парлъмънт“, озаглавен „Преследването на християни в Иран“ от март 2015 г., се отбелязва:

„Често МРС (Министерството на разузнаването и сигурността) преследва особено ръководителите на християните, но членовете на семейството на лицето също могат да се окажат жертви на тормоз. Например, според „Елам министрис“ в продължение на много години християнски интернет пастор, наричан Фархад, е получавал заплахи. Фархад беше научил, че МРС знае за участието му в разпространението на християнските писания и книги, което би предизвикало тежко наказание. След като негов приятел християнин бил арестуван и разпитван, Фархад започнал да се страхува, че и той скоро ще бъде арестуван и решил да напусне Иран. След заминаването на Фархад, възрастната му майка, както и неговата сестра и зет продължили да се сблъскват със заплахи почти всеки ден. Те също така се наложило да се преместят в друг град, защото агенти на МРС информирали местната общност, че са „вероотстъпници“ от исляма.“

„Членовете на църкви също често са обект на тормоз след арестуването на техния ръководител.“⁶⁹

6.1.1 В отговора на запитване към Австрийски център за изследвания и документация за страна на произход и убежище от март 2017 г. се цитира отговор на имейл от представител на „Елам министрис“ и са представени следните коментари относно отношението на държавните органи към членове на семейства на лица, сменили религията си и приели християнството:

„Ние със сигурност можем да потвърдим, че членовете на семейства на християни (особено на лица, сменили религията си и приели християнството) не са избегнали страданията. Например, в един случай на нахлуване в къща и арестуване на двойка християни, извършено от иранското Министерство на разузнаването (МР) през юли 2014 г., 12-годишният син на двойката е бил у дома по време на нападението на къщата. Той бил удрян от длъжностните лица по време на разпит за собствената му вяра. Той също е арестуван заедно с родителите си. Освен това чухме примери за тормоз над възрастни родители във връзка със смяната на религията и приемането на християнството от страна на децата им.“⁷⁰

⁶⁸ Датска имиграционна служба, „Актуализация на ситуацията за лица, сменили религията си и приели християнството в Иран: Доклад от проучвателната мисия на Датската имиграционна служба в Истанбул и Анкара, Турция и Лондон, Обединено кралство, от 25 март до 2 април 2014 г. и от 10 април до 11 април 2014 г. Юни 2014 г. <http://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/78D46647-A0AD-4B36-BE0A-C32FEC4947EF/0/RapportIranFFM10062014II.pdf>. Последен достъп на: 4 декември 2017 г.

⁶⁹ „Крисчънс ин парлъмънт“, „Преследването на християни в Иран“, март 2015 г. <http://www.christiansinparliament.org.uk/uploads/APPGs-report-on-Persecution-of-Christians-in-Iran.pdf>. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

⁷⁰ АЦИДСПУ [ACCORD] - Австрийски център за изследвания и документация за страна на произход и убежище

6.1.2 В отговора по електронна поща от март 2017 г. на „Елам министрис“ с бележки на АЦИДСПУ се отбелязва, че членовете на семействата на християни, намиращи се в затвора, също са засегнати по начин, различен от преките действия на действащи лица от страна на държавата:

„Разбира се, членовете на семействата на лицата, намиращи се в затвор заради тяхната вяра, дълбоко страдат от загубата на близкия човек. Например, пастор Фаршид Фатхи е бил в затвора в продължение на 5 години между 2010 и 2015 г. Синът му е бил на около 1 година, когато баща му е вкаран в затвора заради вярата си. Той е бил без баща си в продължение на над 5 години и не е имал спомен за баща си, когато той накрая е бил освободен. Много семейства също така страдат финансово, когато лицето, печелещо основната част от доходите, е в затвора. Например, Ебрахим Фирузи в момента е в затвора „Раджай Шахр“ (Карадж) заради вярата си, а сестра му и майка му изпитват финансови затруднения, защото той е бил основният издържател на семейството. Семействата изпитват големи финансови трудности и по други начини. Изисквани са като изнудване суми за гаранции за временното освобождаване на християни, които са задържани. За да се покрият тези искани суми за гаранции, често се подават актове за собственост на семейни жилища или разрешителни за семеен бизнес. Ако християнинът избяга от страната преди съдебното заседание, семейството губи гаранцията. Освен това законите за наследство в Иран предвиждат, че членове на семейството, които са християни, не могат да наследяват пари от роднини. Винаги се предпочита наследството да получат членовете на семейството, които са мюсюлмани. Има много други начини, по които членовете на семейството са изправени пред трудности поради смяната на религията на едно лице.“ („Елам министрис“, 28 март 2017 г.).⁷¹

6.1.3 „Оупън доорс“, в интервю за Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство на 8 август 2017 г., заявяват, че християните, които са избягали от страната, често съобщават, че техните семейства са обект на тормоз, за да бъдат принудени да скъсат постоянната си връзка с членове на домашната църква и активните християни в рамките на Иран⁷².

[Обратно към съдържанието](#)

7. Смяна на религията в чужбина

7.1.1 През юни 2016 г. „Гардиън“ съобщи, че:

„Европейските църкви заявяват, че нарастващо количество мюсюлмани бежанци сменят религията си. Все повече мюсюлмани бежанци в Европа преминават към християнството, според църквите, които на някои места са извършили масови кръщенета.“

„Няма надеждни данни за случаите на смяна на религията, но неофициални данни описват модел на нарастващо количество посещения на църкви от мюсюлмани, избягали от конфликти, репресии и икономически затруднения в страни от Близкия изток и Централна Азия. Комплексните фактори, оформящи тази тенденция, включват искрена вяра в новата религия, благодарност към християнските групи, предлагащи подкрепа по време на опасни и плашещи пътувания, и очакване, че смяната на религията може да подпомогне молбите за убежище.“

„Иран: домашни църкви; ситуация на практикуващите християни; отношение от страна на властите на членовете на семейството на лица, сменили религията си и приели християнството - отговор на запитване“, 14 юни 2017 г., https://www.ecoi.net/local_link/342012/472687_en.html. Последен достъп на: 13 декември 2017 г.

⁷¹ АЦИДСПУ [ACCORD] - Австрийски център за изследвания и документация за страна на произход и убежище

„Иран: домашни църкви; ситуация на практикуващите християни; отношение от страна на властите на членовете на семейството на лица, сменили религията си и приели християнството - отговор на запитване“, 14 юни 2017 г., https://www.ecoi.net/local_link/342012/472687_en.html. Последен достъп на: 13 декември 2017 г.

⁷² Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, Интервю с „Оупън доорс“, 8 август 2017 г. Копие е налично при поискване.

„В Англиканската катедрала в Ливърпул, Обединеното кралство, седмичната служба за персийци привлича между 100 и 140 души. Почти всички са мигранти от Иран, Афганистан и други места в Централна Азия. Всяко четвърто въвеждане в лоното на църквата, извършено от епископа на Брадфорд Тоби Хауарт през изминалата година, е било за лица, сменили исляма с друга религия. Повечето са били иранци и повечето от тях са били търсещи убежище.“

„[...] В катедралата в Ливърпул има установен процес. Хората се регистрират при първото си идване на църква, в случай че са необходими доказателства за присъствието им за тяхната молба за убежище. Това може да бъде последвано от пет сесии за подготовка за кръщението и 12 сесии от подготовка за въвеждане в лоното на църквата. „По този начин ние ги опознаваме и виждаме как са ангажирани в живота на църквата“, каза Мохамад Егтедариан [Mohammad Eghtedarian, чиновник в катедралата в Ливърпул и бежанец от Иран, който е сменил религията си и приел християнството и по-късно е ръкоположен.] Ако е необходимо, църквата ще предостави „писмо за посещение“ на имиграционните власти и ще окаже подкрепа в процеса на кандидатстване.

„На въпроса дали някои хора са се престрували, че сменят религията си и приемат християнството, за да подпомогнат одобряването на молбите си за убежище, Егтедариан каза: „Да, разбира се. Много хора. Разбирам, че има много смесени мотиви. Има много хора, които злоупотребяват със системата - не се срамувам да го кажа. Но дали е грешка на човека или вина на системата? И кого мамят те? Министерството на вътрешните работи, мен като пастор, или Бог?“⁷³

7.1.2 „Уърлд уоч монитър“ отбеляза през юли 2017 г., че:

„Хиляди иранци, търсещи убежище в Европа, се обръщат към християнството, въпреки че наблюдателите не са убедени, че всички твърдения за смяна на религията са истина. В документалния филм на „БиБиСи“, „Молейки се за убежище“ се разказва историята на редица иранци, търсещи убежище в Холандия, които казват, че са станали християни и биха били изложени на преследване, ако бъдат депортирани.“

„Роденият в Иран ръководител на църква Масуд Мохамад Амин, основател на една от най-големите ирански църкви в Европа, заяви, че е кръстил хиляди иранци от улиците на Париж до Турция. [...] Той каза, че църквата в холандския град Хардервейк е толкова успешна, че „са кръстени 8 000 души в Холандия и 8 000 души извън страната“.

„Но холандският пастор Гайс ван ден Бринк, който кръщава около 25 души годишно, е заявил в интервю, че с него са се свързвали хора, в чиито мотиви се е съмнявал. Той каза, че ако някой поиска да бъде кръстен на първото си посещение в църквата му, която се намира източно от Утрехт, „тогава знам достатъчно; знам, че има дело и че търси кръщение ... и му обяснявам, че няма да му помогне ... защото нашето правителство не е изгубило ума си - те лесно могат да разберат дали сте истински вярващ или не ... Ние не сме група, която помага на бежанците да получат убежище тук.“⁷⁴

⁷³ „Гардиън“, „Европейските църкви заявяват, че все по-голямо количество бежанци мюсюлмани сменят религията си“, 5 юни 2016 г., <https://www.theguardian.com/world/2016/jun/05/european-churches-growing-flock-muslim-refugees-converting-christianity>. Последен достъп на: 7 февруари 2018 г.

⁷⁴ „Уърлд уоч монитър“, „Хиляди“ иранци, които искат убежище в Европа, са в процес на смяна на религията“

7.1.3 През декември 2016 г. „Индипендънт“ съобщи, че:

„Все повече бежанци сменят религията си от ислям към християнство, докато се заселват в Германия, заявиха църкви. [...] Някои от лицата, сменили религията си наскоро, за първи път се запознаха с християнството в Германия или по пътя си към Европа, докато други се бяха опитали да изповядват религията в страни като Иран, където религията е ограничена или преследвана.“

„Има опасения, че в някои случаи смяната на религията може да е мотивирана от убеждението, че това ще увеличи шанса за предоставяне на убежище в Германия, където християнството е доминиращата религия.“⁷⁵

[Обратно към съдържанието](#)

8. Отношение към завръщащите се

8.1.1 В актуализиран доклад от юни 2014 г. от страна на Датската имиграционна служба за положението на лицата, сменили религията си и приели християнството в Иран, с цитиране на различни източници, се твърди, че:

„По отношение на положението на лицата, сменили религията си, които се завръщат в Иран след като са били кръстени в чужбина, било то в Турция, Армения, ОАЕ или в друга държава, източникът е открил, че те могат тихо да се върнат в Иран и да не срещнат никакви проблеми. Ако лицето вече е наблюдавано от властите, за него може да има последствия при завръщането му в Иран.“

„Според МСАИ (Международния секретариат на „Амнести интернешънъл“) е трудно да се получи информация за потенциалните рискове, на които едно лице може да бъде изложено при връщането си в Иран след смяна на религията в чужбина. Ако информатори в Иран са събрали информация относно лице, което се е върнало в Иран, властите могат да го арестуват за разпит. Възможно е обвинението и присъдата да последват задържането и разпита. В това положение могат да се окажат голяма група хора: дори студенти, политически активисти, членове на семейства на политически лица могат да бъдат разпитани, както и лица, сменили религията си и приели християнството.“

„Що се отнася до това дали кръщението в чужбина би изложило лице на риск от страна на властите в Иран, МСАИ смята, че значението на кръщението трябва да бъде преценено в съотношение с това как иранските власти възприемат лицето, сменило религията си. Лице, което е посещавало обучения и сесии в чужбина, може да бъде считано за лице, сменило религията си, въпреки че може и да не е официално кръстено.“

„Запитан за ситуацията за лице, сменило религията си, което се завръща в Иран, след като е сменило религията си в чужбина, т.е. в Европа или в западна страна, Мансур Борджи [адвокат за „Артикъл 18“] обясни, че не би имало никаква разлика в начина, по който иранските власти ще подхождат към случая. Ако лицето е известно на властите и те са проявили интерес към него преди то да напусне страната, може да има риск за него или нея при връщане. Ако лицето не е известно на властите, източникът не смята, че ще има огромна заплаха за него или нея. Източникът споменава случая на семейство, което се е върнало в Иран и при завръщането им, те са били заплашени и преследвани/тормозени. Смята се, че може би роднини или други са ги докладвали

християнство“, 19 юли 2017 г. <https://www.worldwatchmonitor.org/coe/thousands-iranians-claiming-asylum-europe-converts-christianity/>. Последен достъп на: 7 февруари 2018 г.

⁷⁵ „Индипендънт“, „Бежанци мюсюлмани сменят религията си с християнство в Германия“, 9 декември 2016 г. <http://www.independent.co.uk/news/world/europe/muslim-refugees-converting-to-christianity-in-germany-crisis-asylum-seekers-migrants-iran-a7466611.html>. Последен достъп на: 7 февруари 2018 г.

на властите, което е довело до тормоз. В крайна сметка семейството напусна Иран отново. Те бяха започнали тайно да посещават домашна църква.“

„Що се отнася до последиците за дадено лице при завръщането му в Иран, след като е сменило религията си в чужбина, „Крисчън солидарити уърлдуайд“ каза, че всеки, който желае да практикува своята вяра при връщане, ще бъде изправен пред сериозен риск.“

„На въпрос за последиците от завръщането в Иран след кръщение в чужбина, „Елам министрис“ отговори, че много иранци отиват в чужбина и се връщат в Иран след известно време. Ако властите в Иран осъзнаят факта, че дадено лице е било кръстено в чужбина, това лице може да е изложено на риск от разпит и отрицателни последици. Източникът смята, че властите могат да разберат, че дадено лице е било кръстено чрез информатори и подслушване по телефона/интернет.“

„Смята се, че хората, които се връщат от западните страни след смяната на религията, трябва да бъдат много внимателни при проповядване на християнството. Що се отнася до положението на лице, което е сменило религията си в Европа, което след това се е завърнало в Иран, неговото положение ще бъде почти същото като това на иранците, които сменят религията си в Иран. Такива лица трябва да не се набиват на очи и да не говорят открито за своята смяна на религията. Ако това, че са сменили религията си, бъде разкрито и властите бъдат уведомени, съществува риск това лице да бъде заподозряно във връзки с чуждестранни организации, което е почти същото като при лице, сменило религията си, което живее в Иран.“

„Източникът добави, че лица, които са извън Иран за продължителни периоди от време, могат да бъдат изложени на по-висок риск, тъй като властите могат да ги подозират в шпионаж. Освен това източникът добави, че това се отнася не само за християните, но и за други иранци.“

„В отговор на въпрос за положението на християните, които се завръщат в Иран, след като са отишли в Турция или в друга държава и са се срещнали с други вярващи, представителите на Обединената църква информираха делегацията, че ако лицата, сменили религията си, са „тихи“, т.е. не се събират с други вярващи, те не могат да бъдат открити, а посещенията в чужда страна няма да имат влияние върху тях.“

„Според представителите на Обединената църква, дори и да не са известни на властите, лицата, сменили религията си, може да са жертви на отбягване и дори „убийство на честта“ от техните семейства.“

„Ако лице, сменило религията си и приело християнството, не е свързано с домашна църква, международна организация в Турция заяви, че рискът за него или нея [при завръщането] ще зависи от това как той или тя живее своя живот като християнин. Ако такова лице просто се моли у дома и не споделя своята вяра с другите, няма да има никакъв риск за него или нея. Но разпространяването на християнството е важно в рамките на евангелистките групи, на които са последователи тези лица, сменили религията си, и затова, ако лицето започне да извършва такава дейност, може да има опасност от нападения от страна на властите.“

„Елам министрис“ заяви, че ако лице, което се завръща от чужбина, не е свързано с домашна църква или мрежа, няма да е изправено пред конкретна заплаха, но независимо от неговата християнска религия, всички аспекти на неговия или нейния живот ще бъдат засегнати от неговата нова религия и в резултат на това той или тя

ще се сблъска със същите проблеми, с които се сблъскват и други лица, сменили религията си, например по отношение на училище, брак, университет, работа и жилище. Те трябва да бъдат вярващи в тайна и не могат да говорят за религията си с никого и не могат да водят открито християнски начин на живот.“

„Според международна организация в Турция, в страната има голям брой иранци, които са замесени в неформални църковни движения с връзки с подобни мрежи в Иран. Информацията, с която разполагат международните организации, които наблюдават ситуацията в Иран, предполага, че лицата, които привлекат вниманието на властите вследствие на смяната на религията и приемането на християнството, биват разпитвани във връзка с предполагаемите заплахи за обществото и иранския режим като неопределени заплахи за обществения ред или обиди към ислямските светини, както те се разглеждат от иранското право.“

„На въпроса дали международната организация в Турция смята, че ще има значение дали дадено лице е било обучено или кръстено в Турция или в европейска държава, източникът каза, че ако става дума само за смяна на религията, вероятно няма да има разлика. Ако кръщението бъде разкрито, това може да създаде проблеми за лицето. Връзката на лицето с мрежа в чужбина също ще го направи по-интересно за органите. Въпреки това, няма данни за лица, задържани и официално обвинени в престъпления, свързани със смяната на религията след завръщането им в Иран от Турция.“⁷⁶

8.1.2 В доклад от 21 август 2015 г. на Финландската имиграционна служба за лицата, сменили религията си и приели християнството в Иран, с позоваване на различни източници, се заявява, че: „Няма налични данни за завръщането на лица, сменили религията си и приели християнството в Иран, но общото схващане е, че те ще срещнат проблеми, ако се опитат да склоняват към смяна на религията или да обявят публично своите религиозни възгледи. Интересът на държавата е насочен повече към публичното практикуване на религията и склоняването към смяната на религията, отколкото към личните убеждения.“⁷⁷

8.1.3 „Оупън доорс“ съобщи пред Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство на 8 август 2017 г., че лице, което смени религията си и приеме християнство в Иран, се възприема като по-ниска заплаха в сравнение с лице, което е сменило религията си извън Иран, което е вероятно ще бъде смятано за разпространител на християнството. Режимът е много подозрителен към контакта с външния свят. Иранският режим няма да разследва истинността на смяната на религията на дадено лице, когато то се завърне в Иран. Смяната ще бъде възприета като реална. Едно „лице, сменило религията си“, което се завръща в Иран (дори ако смяната на религията не е призната за истинска в мястото на осъществяването ѝ, като например във Великобритания), може да бъде принудено да подпише ангажимент за връщане към исляма. Това вероятно ще включва задържане и разпит. Някои хора отново напускат страната. Отношението е различно в различните градове и не винаги включва задържане⁷⁸.

⁷⁶ Датска имиграционна служба, „Актуализация на ситуацията за лица, сменили религията си и приели християнството в Иран: Доклад от проучвателната мисия на Датската имиграционна служба в Истанбул и Анкара, Турция и Лондон, Обединено кралство, от 25 март до 2 април 2014 г. и от 10 април до 11 април 2014 г. Юни 2014 г. <http://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/78D46647-A0AD-4B36-BE0A-C32FEC4947EF/0/RapportIranFFM10062014II.pdf>. Последен достъп на: 4 декември 2017 г.

⁷⁷ „Проект Суунтаус“, финландска имиграционна служба - Държавна информационна служба "Лица, сменили религията си и приели християнството в Иран", 21 август 2015 г. http://www.migri.fi/download/62318_Suuntaus-raportti_Kristityt_kaannynnaiset_IranissaFINALFINAL160915_2_.pdf?dfc90b1525bfd288. Последен достъп на: 29 ноември 2017 г.

⁷⁸ Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, Интервю с „Оупън доорс“, 8 август 2017 г. Копие е налично при поискване.

- 8.1.4 „Елам министрис“ в интервю за Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство на 6 септември 2017 г., заяви, че хората много рядко да се завръщат в Иран. На въпроса за причините, поради които някои хора се връщат, организацията заяви, че тези, които се връщат, имат семейства, имущество или бизнес. Много от тези, които се връщат, го правят, тъй като техните семейства е трябвало да съберат големи суми пари за тяхната гаранция и ако не се върнат, семействата им трябва да покрият сумата за гаранцията. Много хора трябва да предоставят актове за собственост за къщите си, за да осигурят освобождаването на член на семейството; ответникът не иска семейството да загуби собственост⁷⁹.
- 8.1.5 Екипът за политики и информация за страна не може да намери други източници, които да твърдят, че завръщащите се ще бъдат принудени да подпишат ангажимент за връщане към исляма.

[Обратно към съдържанието](#)

⁷⁹ Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, „Интервю с „Елам министрис“, 6 септември 2017 г. Копие е налично при поискване.

Контролна информация за версията

Одобрение за публикуване

По-долу е дадена информация за това кога тази бележка е одобрена за публикуване:

- Версия **4.0**
- Валидна от **5 март 2018 г.**

Промени от последната версия на тази бележка

Информацията за страната е актуализирана, като са включени интервюта, проведени от Екипа за политики и информация за страна в Обединеното кралство

[Обратно към съдържанието](#)